

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ
АМЕРИКИ.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ
ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Сокоу: ВЕрген 4-1016.
4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES
OF AMERICA.

FIVE CENTS ELSEWHERE.

ПРОДОВЖЕННЯ БУРЛИВОЇ КОН- ВЕНЦІ МАЛИХ БІЗНЕСМЕНІВ

ВАШИНГТОН. — Малі бизнесмени, які зіхалися у Вашингтоні, щоб до уряду внести свої прохання та подати свої гадки, як зарадити нинішньому економічному застою, далі продовжують свою бурливу конвенцію. Їх число зросло до однієї тисячі, але і їх гадки та проекти поділилися на тисячу частин. Крик і метушня панували в часі конвенції так, що важко було зорієнтуватися, про що їм іде. Слідна була ворожнеча подальших бизнесменів супроти делегатів з Нью-Йорку. Чулись оклики: „Ньюйорчани, сідайте; ньюйорчани, будьте тихо, дайте іншим голос“ і т. д. Врешті з висказаних голосів можна було догадатися, що малим бизнесменам іде про те, щоб уряд зменшив податки, щоб дав їм мало-процентні кредити і щоб змінив трохи закон суспільної безпеки.

ГІДНА ПОСТАВА ВІЛІЕМА ГРІНА.

МАЯМІ. — Вілієм Грін, президент Американської федерації Праці, заявив, що коли Інтернаціональна Федерація Робітничих Юній прийме до себе советські юнії, то Американська Федерація Праці відразу виступить з Інтернаціональної Федерації. В тій справі заряд А. Ф. П. видав заяву, в якій говорить, що советські юнії не є побудовані на демократичних засадах, а є сліпим інструментом в руках диктаторського уряду, таксамо, як „фронт праці“ в Німеччині, Австрії й Італії.

СПІШАТЬ ІЗ ЗАЯВОЮ.

НЬО ЙОРК. — Ньюйорські робітничі юнії, що належать до Комітету Промислової Організації, видали поспішно заяву, що вони не думають так поступити, як поступила конвенція вугледоїв яка виключила комуністів зі свого членства. До їх юній, говорять вони, можуть належати комуністи, бо, мовляв, їх юнії не роблять ріжниць в політичних переконаннях.

ВІДТЯГАЮТЬ ПІДПИСИ ЗПІД ПРИВІТУ ЕСПАНСЬКОМУ УРЯДОВІ

ВАШИНГТОН. — Два сенатори заявили, що відтягають свої підписи зпід привіту висланого недавно еспанському лівому урядові в Барселоні. Вони сказали, що поклали свої підписи, не знаючи, що в привіті написано. А вони не хочуть втручатися в еспанські справи і хочуть бути безсторонні. Те саме зробили кілька конгресменів, а сенатор Кеннет попросту заявив, що він цілком не підписував цього привіту, а хтось інший його підписав. Коли сенатори хотіли здибати того чоловіка, що підписував їм цей привіт, то показалося, що вони не знають, хто він і де знаходиться.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ВЕЛИКУ РОЗБУДОВУ МЕШКАЛЬНИХ ДОМІВ.

НЬО ЙОРК. — Майже всі ньюйорські великі конструктори будови домів предсказали, що цього року і наступного буде великий рух у будові мешкальних домів. Головно будуть будувати малі мешкальні дома по ціні \$6,000. З хвилиною, коли перейшов в конгресі закон, який має за завдання фінансувати ці будови, вже видно величезне зацікавлення в цій галузі, і то не лише з боку підприємців, але також з боку покупців.

ВІДКРИЛИ ШКОЛУ КУХОВАРСТВА.

БРУКЛІН. — Заходами міста відкрито біля Bedford еверно і Гленвуд Род у Брукліні куховарську школу, в якій учать не лише добре варити, але також дешево. Нагляд над нею має пані Франсис Генон. На першу демонстрацію школа спорядила обід, що складався з чотирьох страв і за 97 центів мав нагодувати шість осіб.

ЗЛОВИЛИ НЕБЕЗПЕЧНОГО РЕКЕТІРА.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. — Довга рука ньюйорського прокуратора Дюїя зловила в Філадельфії небезпечного рекетіра, наслідника відомого бандита Доч Шульца, Диксі Дейвиса. Дейвис був адвокатом і зпочатку боронив усяких генгстерів і рекетирів, аж доки сам не став одним з них. Рекетирство приносило йому мільйони доходів.

АДМІРАЛ ЛІГІ ЗАПЕРЕЧУЄ.

ВАШИНГТОН. — Командант американської флотії, адмірал Лігі, перед сенатським комітетом заперечив начебто американський уряд домагався розбудови флотії, щоб помагати Великій Британії панувати над морями. Ціллю цієї розбудови, говорив Лігі, є виключно оборона американських берегів і американських інтересів.

ДВІРСЬКИЙ ПОСПІПАКА ЗА- СТРІЛИВ ХЛОПЦА.

До двірського лісу в Нежухові, стрийського повіту, вибралися два хлопці, Зенон Пик і Роман Зварич, на крадіж дерева. Побачивши двох форналів, вони почали втікати. Тоді один із форналів стріляв з пістолета і, поцілвши Зварича в груди, убив його на місці. Винавдця арештовано.

ТАЄМНІ РОЗБИШАКИ.

В Капустинцях пов. Чортків, поліція зліквідувала розбішацьку ватагу, що бушувала довгий час у Чортківщині. Між бандитами і поліцією виявилася стрілянина, причому одного з них ранено й арештовано з двома товаришами. В руки поліції впала теж зброя й амуніція. Раненого відставлено до чортківського шпиталю. Хто ці розбішаки, поки що невідомо.

МІЛІОН ШТУК ХУДОБИ ЗГІ- НУЛИ У ФРАНЦІЇ.

Французький парламент признав 40 мільйонів франків відшкодування для рільників, що потратили худобу від ратичної пошести. Преса стверджує, що це відшкодування замале, бо пошесть навістила 13 тисяч громад, у яких упало понад мільйон штук худоби. Головні опнище зарази було в Німеччині, оданче досі нема урядового обчислення німецьких втрат.

НЕЗВИЧАЙНА БАНДИТСЬКА ІСТОРІЯ.

На дорозі, що веде з Радом до Скаржис, недалеко містечка Шидловець, поліційна стежа, зложена з трьох осіб, стрінула вночі фіру, на якій сиділи три чоловіки. Коли поліція припинила фіру, щоб їх вилегітимувати, невідомі пасажирі почали стріляти. Виявилася обостороння стрілянина, підчас якої згинув візник, один з пасажирів утік серед темноти в поле, а другий пробував гнати конем далі. Одначе кін у пав незабаром від кулі і на возі знайшли чоловіка, прошитого шістьма кулями. Показалося, що це грізний бандит Йосиф Кашевяк, якого поліція шукала віддавна. Його товаришем, що втік, був Никифор Марушечко, якого поліція також шукала. Раненого Кашевяка перевезли до шпиталю в Радомі, де лікарі надіються вдержати його при житті. На задавані запити відповідає: „Доходить собі самі“. Стверджено, що Кашевяк і Марушечко мають на своїй совісті кілька крадіжів і грабункових убивств та що вони вбили в Катовицях поліція Юнга, а у Варшаві поліційного розвідника Бонка. Дальше стверджено, що селянин, який згинув на дорозі від поліційних куль, їхав зовсім припадково. Оба бандити задержали його на шосі і звели під загрозою револьвера везти себе далі. Тоді повозка уже Марушечко, а селянина посадили ззаду і тому він згинув, а Марушечко, якого поліція взяла за візника, врятувався. Його шукають тепер по лісах 200 поліцаїв, які обсадили три сумежні повіті.

СВІТ В ОБРАЗКАХ

ІМПЕРАТОР СЕЛЯСІ ВБОГИЙ?

Гайлі Селасі, бувший імператор Етіопії, відводить свою жінку на залізничну станцію Вікторії в Лондоні, з котрої вона виїхала в дорогу до Єрусалиму. При тій нагоді „негус“ заявив газетарям, що він збіднів, але протестував проти „лонижуючих“ подарунків англіців, котрі йому посилають поживу, вина, вугля й поштові марки.

ПО БОЛЬШЕВИЦЬКИ.

З Ковна повідомляють, що один ковенський ювелір поїхав до Советів і купив там дорожничності за пів мільйона літів. Одначе коли він вертався до Литви, на границі арештувала його советська влада і запроторила до в'язниці, а дорожничності skonфіскувала.

СКАРБ ЖЕБРАЧКИ.

В селі Тучап, в південній Чехословаччині, померла 80-літня жебрачка Марія Кратка, що була на удержанні громади. Коли по смерті перешукали її мешкання, знайшли в горшках і бляшках старі австрійські золоті гроші ваги 15 кг. На польські гроші скарб представляє вартість 80 тисяч зл. Претенсію до нього має громада, яка удержувала її довгі роки, вважаючи її справді вбогою.

ПОЛОНЕНІ ВЕРТАЮТЬСЯ З РОСІЇ.

Віденський часопис „Ді Штунде“ приніс вістку, що недавно вернулись до Відня із Сибіру 8 бувших австрійських воєнків, що в часі світової війни дісталися до російської неволі. Вони поженилися там і заробляли на життя аж до часу, як советський уряд звелів виділяти всіх чужинців, які не мали советського громадянства. Мусіли лишити весь свій статок і забрати з собою могли тільки що найважніше. Як подає загаданий часопис, на Сибірі є ще кого 15,000 австрійських бранців. Взагалі в російській полоні дісталися поверх два мільйони австрійських воєнків, з яких кількості тисяч померли, а решта, наскільки зараз по війні не вернулася або не прийняла советського громадянства, вертається при мусово аж тепер. Багато з них уважано за небіжчиків. Газі.

СМЕРТЬ 108-ЛІТНЬОГО ЖИДА.

У Варшаві помер у віці 108 літ жид Венямин Рогольскі, що полишив двох синів: одного в Лондоні, а другого, 80-літнього Якова, у Варшаві. Старий Венямин визначався до останнього часу доброю пам'яттю.

ОШУКАНЦІ.

Машинки до стриження волосся вислали два ошуканці Ян Кулак і Станіслав Арсенал селянам у рівненському повіті, які заплатили завадки на рільничі машини. Обоє ошуканців арештували.

СКАРБ ГЕН. ВРАНГЛЯ.

Недалеко румунського міста Білчик над Чорним морем советські кораблі стараються добути з морського дна корабель „Цар Петро Великий“, затоплений у часі російської революції. Цей корабель, який утік ген. Врангелю після здавання контрреволюції до Царгороду, затоплено біля румунського побережжя. Советський уряд як спадкоємець царської Росії звернувся тепер до румунської влади з претенсіями до скарбу, який знаходиться в затопленому кораблі, і попросив, щоб дозволила йому добути цей корабель. Советська претенсія викликала в Румунії велику сенсацію, бо, відомо, що в затопленому кораблі знаходиться каса армії Врангеля. Вивезений Врангелем в останній хвилині скарб цінують на 400 мільйонів левів. Недавно зголосилася до румунської влади ще й жінка вбогого власника корабля, п. Голанська, якої чоловік згинув на цьому кораблі. Вона живе тепер у Румунії й домагався відшкодування коштом затопленого скарбу. Румунський уряд відослав її претенсії до міжнародного трибуналу в Газі.

АНТИСЕМІТИЗМ У РУМУНІЇ РОСТЕ

БУКАРЕШТ. — Тому кілька днів представник Румунії заявив у Женеві в Лізі Націй, що уряд здержиться з виконанням гострих заряджень, звернених проти жидів, поки ця справа не розгляне комітет, назначений Радою Ліги Націй. Оті зарядження мала розглядати Ліга Націй з того боку, чи вони нарушують міжнародні зобов'язання Румунії про охорону національних меншин. Та тепер румунський прем'єр Гога заявив цілком отверто, що політика антисемітизму буде продовжуватись у Румунії й тоді, коли і він не буде при владі. Казав, що започатковано її ще тому 50 років, а її батьком є Олександр Куза.

Жиди як — сіль землі.

Жиди кажуть, говорив Гога до репортера, що вони є сілью землі. Можливо, що це правда. Але як ціла сільничка з сілью впаде до юшки, то господарина змушена вилити в помий всю юшку з сілью.

Погромів не буде.

Ось тому треба надіятися, що такі будуть викидати сотні тисяч жидів з Румунії. Уряд дає до зрозуміння, що так буде. Тільки не каже, коли і як це станеться. Але запевняє, що не допустить до жидівських погромів.

КРАЇНА ВЕЛИЧЕЗНИХ ПРОТИВЕНСТВ.

БУКАРЕШТ. — Американський кореспондент, що довгий час приглядався до життя в Румунії, пише, що там іде вкупі страшений люксус з найбільшою нуждою. В Букарешті, столиці Румунії, є чудові вулиці, пречудні палати і такі дорогі автомобілі, яких не видно ні в одній іншій столиці, а заразом є і дільниці, де така нечистота і нужда, що їх також не видно в ніякій іншій світовій місті.

Подібна до царської Росії.

Кореспондент каже, що теперішня Румунія з такими противенствами нагадує цілковито Петербург перед вибухом світової війни, а властиво революції в Росії. І подібного можна надіятися й у Румунії, бо край дуже підпадає економічно. Торговля була на 80% у жидівських руках. Тепер через антисемітизм вона цілковито спаралізована, бо жиди випрошують за безцінь товари і ховають готівку, бо бояться конфіскації, а гроші завжди легше переховати.

НІМЕЦЬКА ВЕЛИС СИМСОН.

БЕРЛІН. — Ще досі не знати, що є причиною потривання у німецькій армії й уступлення полевого маршала фон Бломберга з урядом міністра війни. Припускають, що це боротьба за впливи в державі між нацистичною партією й армією. Інші кажуть, що Бломберг був для армії замало агресивний, бо був гострим противником того, щоб втягати Німеччину у війну. Але такі найбільше говорять про подорожжя маршала Бломберга, що має 59 років, з 28-літньою, дуже гарною дівчиною. Не годні йому дарувати особливо того, що одружився з дочкою звичайного теслі, й то ще дуже вбогого. Сам Бломберг зупинився тепер в Італії, на острові Капрі, де відбуває пошлюбну подорож. Шлюб відбувся в секреті, але це певне, що свідками були Гітлер і генерал Герінг. Тим Гітлер хотів дати вислів тому, що він не є проти того подружжя.

НОВА АФЕРА З ЧЕКІСТАМИ.

ПАРИЖ. — Перед кількома місяцями вбито в Л'юзанні, в Швейцарії, советського агента Рейса-Ебергарда. З цього приводу арештовано кілька осіб, а між ними Ренату Штайнер, котра затягнула Рейса до автомобіля, в якому його вбито. Тепер Штайнер зізнала в тюрмі, що замах на Рейса підготували агенти ГПУ, а це Грошовський і його подруга Ліда. Грошовський, जो жив у Парижі, втік по вбивстві Рейса, а тепер вияснюється, що він є в Москві й займає там урядову посаду. Арештовано Грошовську, але вона пересиділа в тюрмі тільки три дні. Випустили її на волю на інтервенцію советського посольства за кавцією в сумі 50,000 франків. Тепер і Грошовська втекла. Виходить, що Москва висуває одних чекістів проти других.

ВЧЕНІ НА КРИЗІ ПІД БІГУНОМ.

МОСКВА. — Крига, на якій жили від 8 місяців чотири советські дослідники підбугнових околів, розломилася на кілька частин. Учені можуть бути відірвані від світу й остатись без поживи. Недалеко від них стоїть корабель із припасами живности, але покищо не може до них дістатись, бо не може пробити ледових запор.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Co., Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office at Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
(Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918).

За оголошення редакції на мікрофілмі

За кошту зміну адреси платитись 10 центів.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

МИ САМІ Й ДЛЯ СЕБЕ

Мертві, вперед! Такий був заголовок статті проф. д-ра Івана Огієнка, яку ми недавно помістили, а якої зміст повинен глибоко запасти в душу кожної української людини. На ту тему повинні заговорити й інші наші часописи в Америці. І то не раз і не два. І повинна та справа бути порушувана на вічах і публичних дискусіях, а також і в церквах.

У нашій житті, як у краю так і тут в Америці, є на різних ділянках застій. І то вже не тому, що бракує відповідних сил до праці, особливо культурної, а тому, що нема відповідних грошових засобів. Брак грошей спиною наш культурний розвиток в Америці. І не дає нам змоги використати американський терен для політичної допомоги визвольним змаганням нашого народу. Спиню також таку конечно потрібну працю, без якої прямо не можливо тепер обходитись молодому поколінню, а це підготову і видання англійсько-українського словаря чи англійського підручника для вивчення української мови. А про інші речі, про якісь вищі й дорожочні пам'ятки нашої культури, про якісь музеї, катедри української мови в університетах вже й не говоримо. Бо на шпиталі, захисти для старців чи сиротинці ще можна хоч „жебрати“, а в інших випадках не помагає і жєбранина.

Тепер спитаймо себе простою мовою: Хто про це все має пам'ятати? Хто має дати на це засоби? Наш Рідний Край не може їх дістати навіть від фондаций таких американських мільонерів як Карнегі чи Ракефелер. Вони обдаровують звичайно „ситих“, себто тих, що вільні й мають свої держави. А такі обездолені народи, як український, нічого від них добитись не можуть. На американських мільонерів не можемо числити, коли йде про наше життя в Америці, про українську культуру і виховання нашого, тут родженого покоління в українській душі. Щож тоді остається? Нічого іншого, а тільки зачати практично переводити в життя те, про що так часто декламуємо. Добувати потрібні засоби від себе самих, з своїх власних сил.

Хочемо народоправної держави. Почуваємо себе ширими демократами. Походимо з простого люду, в той люд віримо і тому людові бажаємо вибороти крашу будучину. Тому і той люд, увесь наш загаль, мусить бути притягнений до жертвенности за свого життя. Тому кожний має пам'ятати, що як може, то мусить, на випадок смерті, оставити крихітку з свого матеріального добра, щоб жило й по нас те, що нам за життя було найдорожче — наша Ідея. Саме тепер польські часописи доносять, що приїхав з Канади відвідати родину в Станіславівщині, в Галичині, імігрант, що офірував польській Фундації Народної Оборони 800 моргів поля, яке має поклади міді. Не йдм так високо, бо ми назагал убогі. Але пам'ятаймо, що коли ми залишали в наших заповітах хоч дрібненьку пам'ятку на загально-українські цілі, то тоді не тільки мертві йшлиб вперед. Пішлаб дуже скоро вперед ціла нація.

ПРО „ЧУДО“ В СЕЛІ ГРИНКИ

(Допис зо Львова).

В грудні мин. року облетіла польську шовіністичну пресу весела вістка: Отсе 36 українських православних родин у селі Гринки, кременецького повіту, кинули православну віру й перейшли на римо-католицьку. Навіть не на новоуніятську, яку на Волині і Поліссі стараються ширити тамошні польські єпископи, але такі відразу на римо-католицьку. Ті часописи писали про цей факт з великим одушевленням та підносили, що голова тут заслуга польських „гранічів“, т. зв. „К. О. П.“ Факт цього наглого переходу на другу віру викликав загальне здивування в українських кругах,

котрі знали, що волинські селяни не такі то охочі до переходу на іншу віру, чужу їм обрядом і мовою. Але поволі справа виявилась, бо, як доносить „Волинське Слово“, поїхали до того села українські (угодові) посли С. Тимошенка й о. М. Волкова і ствердили, що той масовий перехід на чужу віру вимушено на селянах страшним терором. Людей вязано, бито, вязано ланцями руки і пущано через ланци електричний ток, так, що люди каналися з болю по землі. Іншим знову грожено виселенням. Тепер интересна річ, що зробить з тим очевидним насильством польський уряд...

КУДИ ДІВАЮТЬ ГРОШІ

Дуже це гарно почитати пам'яті заслужених людей, але головне, в який спосіб це робити? Добрий. є пам'ятник з бронзи або мармору, але ще важніше є оснування якоїсь інституції, яка ближнім, зокрема бідним, користь приносить.

І тому, коли напр. в Америці якісь багаті основують високі школи, виховні інститути або шпиталі, то це треба лише з признанням почитати. Але смішно виглядає, коли якийсь народ має мільони анальфабетів, мільони безземельних та безробітних, а робить видатки на річ цілком непродуктивну.

І так, певна річ, що для поляків був Пилсудський великим чоловіком і поклад для них величезні заслуги. Але й тут повинна бути якась міра в почитанні його пам'яті. А то де тільки якийсь староста хотів на українських землях під Польщею вибитись наверх, то зараз збирав складки звідси і звідти та вже і пам'ятник, і то з бронзи, готовий.

Ми тут подамо лише газетну вістку „Веку Нового“ про роботу „Головного комітету для почитання пам'яті марш. Пилсудського“. Цей комітет оголосив цікавий звіт за своєю теперішньої діяльності, а з того звіту виходить, що він зібрав разом з місцевими комітетами впродовж двох років 10 мільонів злотих. З цієї суми

видано на збудування підземної келії на краківському замку Вавелю, в котрій похоронено тіло Пилсудського, 212 тисяч, на збудування „Дому жовніра“ в Познані 286 зл. і т. і.

Дуже интересна фінансова сторона справи висипання могили в пам'яті Пилсудського на Совініці під Краковом. Комітет, котрий кермував дотичними справами, видав на ту могилу 548 тисяч злотих. Тому, що в найближчих роках через дощі, сніги, вітри і такі інші атмосферичні впливи, і такі з самої природи, така сипана могила мусить осідати, то поставлено полішити в резерві 50 тисяч злотих як фонд консерваційний.

По висипанні цієї могили мусить комітет взятись до відповідного упорядкування цілого її оточення, отже на кошти цієї цілої роботи призначено чверть мільона злотих. Так то коштів висипання цієї могили на Совініці разом з упорядкуванням її оточення внісєсе біля 800 тисяч злотих, а з фондом, призначеним на консервацію, 850 тисяч злотих.

Як бачимо, то поляки дуже щедрі на такі видатки, а рівночасно залізничні та поштові нижчі урядовці жалуються на жєбрацькі просто платні. Очевидна річ, що всім „вищим“ поводитись дуже добре; вони побирають платні не в сотках, але в тисячах!

„ЯЛИНКИ“ В СОВЕТАХ

Ще перед роком кинув Сталін клич, що життя в Соведах стало „краще і веселіше“ (!) і тоді советський уряд дав дозвіл своїм підданим на улаштування „ялинок“. Навіть поведено пропаганду улаштування ялинок, і то зараз по проголошенні нової „конституції“, щоб у цей спосіб большевицький підданий скорше повірив у клич Сталіна, що життя стало тепер „краще і веселіше“.

Торічний вислід з ялинками випав дуже добре і під оглядом торговельним, бо людина, що досі скучала за ялинками, викупила цілий запас дозвезених ялинок тай ще прикрас, які на скору руку приготовлено. І тому цього року улаштування ялинок прибрало масовий характер. В самій Москві вже в половині грудня продано біля 300 тисяч ялинок. Щось подібне діялось і по інших містах.

Побоюючись зросту релігійних почувань, большевицький уряд постарався про те, щоб ялинки використати для комуністичної пропаганди.

Сотки тисяч ялинок прикрашують у часі Різдвяних Свят хати мільонів людей, і то навіть в різних союзах. А ра-

зом з ялинками мандрують до модерних хат і прикраси на ялинку, і власне тим прикрасам надали большевики пропагандний характер. Звичайно до тих прикрас належить і медвіник у виді „дїда мороза“. Отже цьому „дїдові“ надано тепер подобу Сталіна. В той спосіб та його подоба дісталася до кожної хати, де була ялинка.

Далі: користаючи з переведених недавно „виборів“ до „верховного совєта“, приготовлено прикраси на ялинку з подобами різних „вибраних“ (!) діячів, котрі вже може завтра помандрують під „стенку“.

Але що найдивніше: рівночасно розпочалась і пропаганда на річ... царя Ірода, як доброго володаря, що борювався з релігійним нападництвом. І так бідний уряд. І не сподівався, що стане по смерті та по 1937 роках героєм і помандрує разом з Сталіном на... ялинку.

Та було би, очевидно, відповідніше з уваги на заслуги обох тих „героїв“, колиб вони повишли не на слабкій ялинці, але таки на якій добрій галязі, котраб не так скоро зломилась...

I. H.

ЩО ПИШУТЬ ПРО ПРОПАМ'ЯТНУ КНИГУ У. Н. СОЮЗУ

ДИРЕКЦІЯ Українського Національного Музею у Львові має честь зложити з приводу Ювілею У. Н. Союзу широ-сердечні побажання якнайкращого розвитку і процвітання на довгі літа безмежно важної культурно-національної й економічної та суспільної діяльності. Прийміть ширю подяку і про Національний Музей, чому Ви дали найкращий вистів у Пропамятній Книзі, ст. 374—5.

За ту прекрасно складену і незвичайно цінним матеріалом виповнену та прегарно видану „Пропамятну Книгу У. Н. Союзу“ складаємо ширю подяку. Книга ця є дійсно найкращим пам'ятником на шляху розвитку Українського Народного Союзу. Високостойним Редакторам і Співробітникам цієї Книги просимо передати наш щирий привіт і гаряче поздоровлення.

ЗА НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ У ЛЬВОВІ:

Д-Р ІЛІРІОН СВЕНЦЬКИЙ,
директор Музею.

Гнат Крашанко.

В СТАРІМ ЗАМКУ

Історична повість.

(20)

Марко зійшов оглянути долину вежі, бо там треба було примістити козаків і приготувати замок до оборони на всякий випадок. Кіндіс стояв сердитий. Бачучи, що до нього з нічим не звертаються, здивнував плечима і вийшов.

Кіндіс і Голопат зналися дуже добре. Коли товариство надходило, Кіндіс зараз побачив Голопата. Тоді не мав нагоди балакати з ним. Лиш обидва очі глянули собі. Кіндіс ледь не насупив брови. Тепер Голопат надолу, Кіндіс поглянув наверх, як стояв козак, неначе на варті, і підручав вуса. Півжартом Кіндіс крикнув до нього:

— А вас яке лихо привело сюди і чого? Щоби на замок до вас сідала одна губа білямо?

Не спантеличений таким привітанням, Голопат відповів:

— Для такого голопатника, як я, то велика честь бути хочби одну днину на дворі сотника Настарського і сотникової Настарської. Ну, та й так!

Кіндіс нахилився Голопату

тові до вуха і сказав сердито: — Кат приніс тебе сюди, старий видачу! Чи не ляпав ти язиком забагато? Уважай, щоби потому не кається...

Погрозив йому пальцем на носі.

— Паночку! — відповів Голопат. — Хто має чисту совість, той язиків не боїться. А я не дитина, щоби хтось давав мені науки.

Кіндіс одним вухом слухав того, що говорив Голопат, другим хапав прикази, давані голосно Марком. Молодий Настарський, покінчивши в хаті, давав козакам прикази, що робити з кінями. Кіндіс насупив брови і, коли надійшов Марко, сказав до нього:

— Вибачайте! Я тут, гадаю, якийсь господар. Я гадав, що сам все те поладожу, або що мене спитають. Тепер, бачу, що мене начеб не було тут. Я хотів би знати, хто тут рядить?

Марко легко поклонився і каже:

— Поки сотник на замок, поти він приказує. Його прикази я виконую. Як про що не буду знати, прийду до вас і спитаюсь.

Кіндіс почервонів від вуха до вуха і відповів коротко: — Добре знати!

Погадавши трохи і глянувши на молодого козака, знов замішав і сказав:

— Тут і так нема багато роботи. Що треба було, зроблено, ще заки сотник надіхав. Ходить до моєї жінки. Трохи відпочине. Маю славний дерев'як. Ваші люди самі дадуть собі раду. Ще й такий Солоняк є з ними.

— Дуже вам дякую за го-стинність, — весело відповів Марко — та нині такі не маю часу. Мушу сам допильнувати всього. Людям повизначувати місця, коні умістити, засоби ти зброю.

— Абож то війна? — розсміявся Кіндіс. — Нащо такі великі остророжності? Сміх подумати!

— Не шкодить людей чуїно тримати. У нас в дорозі така звичка.

Поклонився і відійшов, бо Солоняк давав йому знаки. Кіндіс стояв як скаменілий. Хотів відійти, та неначе не годен був. Дивився за відходячим. По хвилі запитав Голопата:

— Що то за козак?

— То син сотника.

— Син? Тепер я вже розумію, чому так ніс дре догори. А ви, пане Голопат, на дерев'ячок до моєї баби?

— Я рад би, та й я маю тут свою роботу. На те й сотник взяв мене з собою. Спасибі і вам за запитання, та я мушу відійти.

Вже цілком смерклося. Солоняк позапалював скипки і порозміщував їх на примурках. Підстароста очима рахував козаків, що бігали від першого подвіря, де стояли вози, до вежі і назад. Устами схилюючи йому неначе до сміху, коли побачив, що до вежі несуть зброю і муніцію. Кивав головою і пустився назад на перше подвіря. Підійшовши до старих воріт, побачив, як люди мучилися, щоби ворота назад насадити на

УВАГА! КЛІВЛЕНД І ЛЕЙКВУД! УВАГА!

На останніх організаційних зборах відділів У. Н. Союзу створено комітет з усіх відділів У. Н. Союзу з Клівленду й Лейквуд. Заходом цього комітету відділів У. Н. Союзу відбудуться

ПЕРШІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
В ПЯТНИЦЮ, 11-ГО ЛЮТОГО 1938 РОКУ

в год. 8-мій ввечір,

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ

2255 Вест 14-та вулиця, Клівленд, О.

На цих зборах будуть обговорені такі справи:

1. Як організувати молодь до У. Н. Союзу.
2. Спортові дружини молоді У. Н. Союзу.
3. Хор молоді У. Н. Союзу.
4. Орхестра-банда молоді У. Н. Союзу.
5. Рідна школа молоді і старших членів У. Н. Союзу.
6. Літній здвиг відділів У. Н. Союзу.
7. Звіти й дискусії над кампанією за нових членів.
8. Вибір урядників комітету на 1938 рік.

На ті збори повинні прибути всі відділові урядники, делегати на бувшу конвенцію і місцеві головні урядники, які власне творитимуть ширший комітет відділів У. Н. Союзу.

Адв. О. Е. Малицький,
гол. контролор У. Н. Союзу.

першого подвіря, де стояли вози, до вежі і назад. Устами схилюючи йому неначе до сміху, коли побачив, що до вежі несуть зброю і муніцію. Кивав головою і пустився назад на перше подвіря. Підійшовши до старих воріт, побачив, як люди мучилися, щоби ворота назад насадити на

— Нащо це? Пів століття ці ворота не зачинялися. Даремний ваш труд. Ще дорешти обірвуться і котрогось з вас на смерть задавлять. Чей же й перше подвіря має ворота і до замку ніхто чужий проти нашої волі не влізе. Нащо з цими так мучитися?

— А що вам це шкодить? — спитав Марко спокійно. — Хлопці завзялися і хочуть показати, що в замок зробили повний лад.

Бачучи, що тут їх не переможе, підстароста закрив у душі і пішов до своєї хати. Увійшовши до світлиці, луснув дверми. Жінка, як звичайно, сиділа на софі. Не радо з нею балакав. Та тепер і зо стінами був би вдавсь в розмову, так в грудях мав повно.

— Показалися ті люди! — крикнув. — То хіба Голопат набалакав їм. Сотник ледь головою кивнув до мене. Балакати майже не хоче. Господарюють тут самі, неначе у власній хаті. Та я цього не буду терпіти!

— От ліпше мовчи. Сам бачиш, що вже кінець твоєму пануванню. Чи не досить тобі того, що вже було?

(Дальше буде).

З ТАБОРУ НЕДІЛИМЦІВ

Денікін про поворот у Росію.

Імя ген. Денікіна всім нам добре відоме з його наступу в 1919 році на Українську Армію, що ставила тоді мужний опір большевицькій навалі. Це він, ідучи рятувати „Росію“, використав дану йому аліянтами поміч у першу чергу на те, щоб завдати удар відродженій Українській Державі, бо вона стояла на перешкоді його плянам відбудови „одної й неділимної Росії“.

Довгі роки, які Денікін перебував поза Росією, дещо його навчили. Головно в тому, як треба розуміти роллю російської імміграції. У своїх останніх докладах, який він виголосив у Парижі, порушив Денікін багато справ. Між іншим, наприклад, таку: як віднести російській імміграції до есентуального нападу Японії на Совецьку. Бо, говорив Денікін, є такі „русьские“, що стоять по стороні Японії, а навіть є такі православні єпископи, що говорять, що японці допомагають заховати „скарби російської культури“.

Ген. Денікін визнає російську імміграцію, щоби пам'ятала, що вона має служити Росії, своїй батьківщині. І має розкрити світові правду про большевицьку владу в Москві. Він гостро виступає проти різних російських „вождів“, що повстають на імміграції й беруться спасати Росію на взір Гітлера чи Муссоліні, чи за гроші Японії. Ген. Денікін є проти такого рятунку Росії. Він каже, що імміграція мусить остатись чистою в ідеї й мусить ясно поставити справу свого відношення до Росії. І то поставити так, щоби було ясно, що вона хоче „служити Росії, а не їй приказувати. І що вона готова вернутись до батьківщини не на те, щоб там командувати, а щоб там працювати. Кажати, що еміграція це сіль землі, а ті, що в краю — гниль, це провокація, казав ген. Денікін.

Цілий той доклад цікавий з українського боку в тім змислі, що ще тепер ген. Денікін говорить про Росію в такий самий спосіб, як говорив про неї за царя. І тепер він не добає ще далі тих перемін, які настали в давній Росії, а тепер у СССР, а які відносяться до національного складу „Росії“ та до того, що „Росія“ у розумінні Денікіна не існує, або точніше: не буде існувати. Тому було розумніше говорити про поворот у Московщину і службу Московщині. Тоді слова ген. Денікіна малиб реальний зміст і булиб доказом, що російська імміграція чогось навчилася з минувшини.

Праця дослідника.

Гість (майже лисий, прийшов до барберні): — Правду скажете, коли ви мене стрижете, то ви повинні мені менше порухувати ніж іншим гостям, бож я майже не маю волосся.

На не відповів гостеві барбер: — Зовсім ні, добродію. Вам я рахую не так за стриження волосся, як за вишукування волосся.

Новий інспектор прийшов несподівано до класи і бачить у ній якогось великого хлопчиська, оберненого до нього плечима, як свариться із учениками. Інспектор без надуми схопив його за обшивку та поставив у куті:

— А тепер будеш тут стояти і ні пари з уст.

Опісля інспектор звернувся до учеників:

— А деж ваш пан учитель?

На це вся класа хором: — Пан інспектор поійно поставили пана вчителя в кут і

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

СТУДІЇ НАД ДИКТАТОРАМИ.

Університет Колгейта в Гамільтоні, Нью Йорк, почав для своїх студентів спеціальний курс про диктатури. На курс зголосилося стільки студентів, що заряд університету мусів накінець покласти край вписам на нього.

Чого хочуть від цього курсу ці студенти? Чи може вони хочуть знати, як стати диктаторами?

З заяви президента університету виходить, що курс має дати наукове порівняння умовного, суспільного й політичного тла, з якого вириваються диктатури; він має показати засоби, яких уживають диктатори для досягнення й задержання необмеженої влади; і накінець має показати, які суспільні й політичні наслідки потягнули за собою диктатури в Італії, Німеччині, Росії, Японії й інших краях.

Недумаючи люди захоплюються диктатурою або ворожечено до диктатури; думаючи розглядають, як і в інших справах, питання: чому? як? що з того?

ДОКИ ВЧИТИСЬ?

На доповняючі курси університету Минесота записалися 5,000 осіб. Є між ними жінки й чоловіки, молоді, що недавно скінчили 20-тий рік життя, і старі, що скінчили 75 років життя. Є люди 45 професій: лікарі, антикарі, бібліотекарі, зарядчі шпиталів, фотографи, вчителі, електротехніки й інші.

Всі ці люди ріжкого полу, віку й професій мають одно спільне: вони всі хочуть далі вчитися. Думає, може, що вони хочуть учитися, щоб змінити своє звання чи професію? Ні, вони хочуть поступати далі в своїм фаху, щоб навчитися всього того, що нове наука в їх фаху відкрила.

Це лише неграмотна людина думає, що вона все знає або що вона поїла всі розуми, діставши якийсь „науковий” ступінь.

ЩО ТО ЗНАЧИТЬ БУТИ МУРИНОМ?

При Американській Шкільній Раді повстала Комісія Американської Молоді, що збирається зробити широкий розслід над питанням: який вплив на розвій особистості молодого мурини має те, що його раса знаходиться тут у меншості?

Відповідь на це питання має бути знайдена не з пустої голови, а з широкого розсліду, в котрім має взяти участь цілий штаб вправлених дослідників. На кошти розсліду призначено 110,000 доларів.

Хай же собі роблять дослід на здоров'я — може хтось скаже; що це може нас обходити?

Чи справді ніщо це нас не обходить? Чи має розвій особистості муринів в Америці вплив на нас, не-муринів? І чи не подібна доля імігранта в дечому до долі мурини? Як муринська раса в Америці в меншості, то чи не є національність імігранта в Америці в меншості?

РАСА І НАЦІЯ.

Скаже на це все такі хтось: А хочби й так. Усеж такі, чи може особистість чорношкірого мурини розвиватися так, як особистість білої людини?

Зате іншому, коли це так сказати, може видатися дивним: адже звісно, що правила про розвій особи — відносяться однаково до людини з чорною шкірою, як і до людини з білою шкірою. Та всетаки поза упередженням білих до чорних криється частіше саме те переконання, котре наш народ висказує поголосом: Що русинові на здоров'я, то швабіві смерть.

Що бувають обставини, які

СТАЙВЕЗАНТ ГАЙСКУЛ ОДІТОРІУМ, В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 РОКУ СМІЧКОВА ОРХЕСТРА І ХОР УКР. МОЛОДІ З Н. Й. С. І ОКОЛИЦІ уладжує ВЕЧІР КОЛЯДОК, ШЕДРІВОК І НАРОДНОЇ ПІСНІ

в опрацюванні О. Кошиця, Ф. Колесни, М. О. Гайворонського, М. Леонтовича, К. Стеценка і інших.
Дірігенти: М. О. Гайворонський і С. Марусевич.
Пояснює слово вголосить І. Кошобинський.
Дохід призначений на ведення курсів української мови в Колумбійському Університеті і в Міжнароднім Інституті, та на убогих наших студентів в краю.

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКР. НАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ М. НЬО ЙОРКУ
влаштує

КОНЦЕРТ МАРІЇ СОКІЛ і АНТОНА РУДНИЦЬКОГО ОПЕРОВОЇ СПІВАЧКИ КОМПОЗИТОРА-ДИРИГЕНТА В НЕДІЛЮ, 13-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 В STUYVESANT HIGH SCHOOL, 15th St., Between 1st & 2nd AVENUES, NEW YORK, N. Y. Початок точно в годині 8-мій вечір. Вступ за добровільними датками.

Дохід призначений на Народню Лічницю у Львові.
Шановні Громадяни! Прийдіть усі на цей небувалий концерт, щоб послухати і налюбуватися співом нашої найкращої співачки пані Соки-Рудницької, яка здобула собі велике признание серед нашого народу і чужинців. Послухаймо мистця-композитора пана Антона Рудницького та прихилимося жертвами на викінчення Першого Українського Шпиталу у Львові.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЯК МИ ВІДНОСИМОСЬ ДО КЛИЧА: СВІЙ ДО СВОГО.

Нераз приходилося мені чути дуже багато разів від наших малосвідомих людей всякі нісенітничі в справі клича „Свій до свого”. Не знаю, чому в нас ще люди настільки мало просвічені, що представляють собі, що наприклад жид може провадити „бизнес”, бо він, як говорять, на те роджений, а українцеві годі до того братися. Знаю випадки, що коли українець заложив який бизнес, то наші люди „самі його перші бойкотували”. Знаємо, що на те є зараз „причини” і то такі як та, що він дуже „шкіру дре”. Є і такі, що журяться тим, щоб наш чоловік „не доробився”, або кажуть, що в жиди можна торгуватися, а не думати про те, чому жид дає торгуватися. Не застановляються над тим, що жид знає, що „гой” любить торгуватися. Тому він ставить дуже високу ціну, а коли приходить до торгу, він потім ціну опускає. І коли він нашому чоловікові пару центів опустив, тоді чоловік стає веселий, бо виторгував. А поправді жид дістав повну ціну і ще добре заробив. Та коли хто старається нашим людям це висвітлити, то вони дивляться на нього, якби на ворога. Вони вірять, що жид вміє і має торгувати, а наш чоловік — ні.

Час нам вже опам'ятатися та не бути вічними „гойми”. В нас вже є досить своїх рідних склепів, що закладені нашими братами. Тому хай від нині лунає між нами клич: Свій до свого!

Микола Горішний,
Нью Йорк, Н. Й.

Гаджі Ібн Савль.

КОЛІСАНКА.

Ой, не ходіть, злодії!
Долі тут, при землі, найсолоніший
Рудий тихцем на ліву стежку.
Рудий повна є там скринька.
На Алага, геть!
Відійдіть!
На Алага, злодії, не ходіть!
Спить малосий мій хлопчик
Я цукрова тростинка
В дерев'яній коробці.

Переспів Я. В.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

БАЛТІМОР, МД.

Шасливий день.

Ось так можна назвати день 30. січня б. р., в якому в Балтіморі, в салі Йонг Вімен Крісчен Асоційшен, відбувся концерт наших артистів: Марії Соки і Антона Рудницького. Салю була заповнена місцевими українцями з Балтімору й Куртіз Бей та американцями, які явилися у поважному числі.

Як тільки появилася на сцені пані Марія Соки, зараз рознеслися гучні оплески привіту. А як перейшла перша частина концерту, то не можна було обігнати від репортёрів і тих чужинців, що хотіли дістати точні інформації про артистів. Треба було зробити навіть більшу перерву, бо таке було велике зацікавлення. Очевидно, що американські репортери брали також знимки, підчас перерви і підчас співу. Дуже гарну знимку помістив між іншими часопис „Ди Сон” з 31. січня б. р.

Про спів пані Соки нема що писати, бо про це вже було написано з нагоди інших концертів. Публіка була співом очарована. Мала Анна Ракочий привітала артистку китицею цвітів, а від Клубу Танцюристів привітали артистів Михайло Імха грошевим дарунком. Диригент і аккомпаніатор п. Антон Рудницький вголосив іще промову, в якій представив ближче справу допомоги Українському Шпиталеві у Львові.

Як на нашу малу громаду, то це є успіх, коли з концерту було яких \$250. Посадник Джексон, що був перешкоджений через баль, який влаштував з нагоди уродин президента, надіслав дуже гарну привітну телеграму. Влаштуванням концерту займалися: панна Гервін, секретарка організації, що відступила салю, а далі пані Маньоска, панна Стеля Дмитрів і громадяни Іван Ракочий і Никула.

І. Р.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Думки з нагоди свята 22 січня.

Це було 19 років тому, 22 січня 1919 р. На Софійській Площі в Києві відбулося українське державне свято: свято державного зєдинення всіх українських земель. На основі ухвали Української Національної Ради з 3 січня 1919 року українські землі були Ав-

стро-Угорщини прилучилися до Української Народньої Республіки. Це державне зєдинення українських земель проголосила Директорія Української Народньої Республіки в універсалі з 22. січня 1919 року отсими словами: „Від нині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу”.

І той день 22. січня нагадує нам що року дві великі події в історії нової української державності: проголошення державної незалежності і державного зєдинення України. Історія показала мачуху для нас. Те, що тоді було дійсністю, нині стало тільки спомином минувшости. В боротьбі за державну незалежність і державне зєдинення Україна знов улягла ворожій перемозі. Українські землі поділені між чужі чотири держави. В Києві, серці цілої України, й у Львові, кріпости західноукраїнських земель, панують два найтяжчі історичні вороги української державності: червона Москва і Польща. Ті, що 22 січня 1918 р. в імені українського народу проголосували державну незалежність України і 22 січня 1919 р. в його імені проголосували державне зєдинення українських земель, сьогодні живуть на вигнанні.

Колиб нині дійсністю були слова універсалу Директорії: „Від нині є єдина, незалежна Українська Народня Республіка” — як же інакше ми святкувалиб тоді день 22. січня! Не говорю про Рідний Край. Ані в Києві ані у Львові ворог не дозволить на гідне святкування цього свята. Але ми на еміграції, на вільній землі Вашингтона, маємо змогу святкувати свято 22. січня так, щоб дати повний вислів усьому сумові нашої душі по втраченні раю і всім бажанням відискати втрачений рай. І що ж ми бачимо? У Нью Йорку українці не могли зєднатися цього року для спільного обходу свята 22. січня. Бо так хочеться якомусь гурткови. Не вхожу в подробиці й не берусь рішати, хто винен. Але пишу гірку, сумну і для української державної думки дуже небезпечну справу. Ми ті, що на всіх святах заявляємо, що „душу й тіло положим” за Українську Державу, що мусити обіймати всі українські землі. А не можемо зєдинитися на одну хвилину для спільного відсвяткування роковин проголошення державного зєдинення України, для спільного скріплення серця в боротьбі, щоб утратену Батьківщину від-

скати! Словом, замість обєднання всіх, що вважають своїм ідеалом незалежну Українську Державу на всіх українських землях, хоч на той один день, хоч на ту одну хвилину, в якій душі українців піднялися до ідеалу Незалежної Зєдиної України, — буденна розтіч на гуртки. Ньюйорська громада від довгих років не мала такого скромного свята, як цього року. А як буде за рік? Обов'язком кожного з нас усіма силами працювати проти щораз більше гуртків, що не дають нам обєднатися навіть у найбільше свято.

Андрій Щигол.

ПЕРША ЛЮБОВ У ПРИРОДІ

Під словом „любов” не розуміємо тут тих гарних зворушень, що заповнюють душу двох молодих залюблених людей. Це злука двох живих істот, щоб дати початок новому життю. Так зрозуміла любов появляється в природі там, де перестав безсмертність. Бо серед живих істот є такі, які не знають смерті, бодай природної смерті, яка обявляється як вияв зужиття життєдайних сил організму. Безсмертними у повисшому розумінні є одноклітинні організми, що множаться завдяки поділові. Так розмножуються нпр. бактерії й інші органічні істоти, що стоять на найширшому шаблі розвитку організмів. Із одної частинки примітивного одноклітинного створіння до кількох літ повстають сотки тисяч нових генерацій, у яких кожна є двічі численніша від попередньої. Та цікаве, що на шляху повстання щораз до нових поколінь не лишаются ніякі трупні попередніх поколінь.

Та цей найпростіший спосіб розмножування при помочі поділу природи закладає вже на трохи вишшм розвоємі ступні. Так нпр. у кожній майже калабані можна побачити т. зв. парісти. Один із роду парістів, зв. спірогіра, на перший погляд подобає на зелену нитку. Колиж на цю нитку глянемо крізь мікроскоп, виявляється, що вона має складну будову, а саме складається з багатьох клітин, повідгороджуваних від себе стінками. Звичайно ті нитки сплетені в клубок. Та як приїде осінь, клубок починає прибирати більш упорядкований вигляд. Поодинокі нитки укладаються рівнобіжно і стараються якнайбільше зблизитися одна до одної. Колиж тепер глянути на них крізь мікроскоп, побачимо, що поодинокі клітини починають висилати випустки до клітин сусідньої нитки. Випустки ті стрічаються з собою і творять каналіки. Небаром уся містота клітин одної з наших ниток згушується та переливається до клітин сусідньої нитки, з якими злучилися при помочі випусток. Злучена містота двох клітин заокруглюється і покривається грубою болонкою. Так повстає т. зв. зигота. З нитки, яка всі свої комірки зипорожнила, остається лише мертвий кістяк. Та і друга нитка, яка втягнула в себе всю містоту першої, замирає. Бо зиготи покидають місце, на якому повстали, й опадають на намулисте дно калабані, де пристосовуються, щоб перебути холодну пору року. Обабатьківські організми вмерли, а далі життя зародкам нових організмів. Зиготи розвиваються з приходом весни та теремінуються у нитки, подібні до ниток, у яких народилися.

Так виглядає перша любов у природі. Разом із любов'ю вступає тут в органічний світ уперше небагання смерть.

У ФІЛЬМОВІЙ АРТИСТКИ.

— Приношу вам, пані, сумну вістку, однак прошу вас дуже не плакати.
— Чому? Таж мені до сльозам дуже гарно.

ПОЗІРІ! НЬОАРК, Н. ДЖ., ТА ОКОЛИЦІ! ПОЗІРІ!
ТРЕТА СОТНЯ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ ІМ. ДМ. ВІТОВСЬКОГО В НЬОАРКУ, Н. ДЖ.,
вшанує Крутинських Героїв Академією

БІЙ ПІД КРУТАМИ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 Р.

ПРОГРАМА ДНЯ: Святкова Академія вечір, у Січовій Салі 229 SPRINGFIELD AVENUE, NEWARK, N. J., 3 відповідно програмою й декорацією студентів Героїв Академії. Програма:
1) Відкриття Святи, Сотенний Василь Фейло; 2) Вступне слово, Гол. Командант М. Іванів; 3) Сопранове солю, пані Гала Троян-Каленік; 4) Скрипкове солю відіграють учні проф. п. П. Сігура, Ю. Беднарчик і П. Начепір; 5) п-на Оля Каршин; 6) Дует, п-на А. Дмитріш і Оля Онуфров; 7) Джерзі Сіті; 8) Деклямація, Дорощенко; 9) п-на М. Троспанік; 10) Реферат, інжир А. Кіст; 11) Деклямація, Олександра Пристан; 12) Дует Мужичів з хору укр. кат. церкви в Ньюарку; 13) Ректор Січового Клича п. Ст. Фік; 14) Живий Образ, виконують Січовий і Червонохрест з укр. кат. церкви.

Акомпанімент на піані веде п-на Оля Зеленицька.
ВСТУП ВІЛЬНИЙ ДЛЯ ВСІХ.
Команда 3. Сотні в Ньюарку, Н. Дж.

ЗАХОДОМ ВІДЛІВ О.Д.В.У. І ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА В ЧЕСТЕР, ПА.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 Р.

СВЯТО КРУТ ВІДСВЯТКУЄТЬСЯ

В програму будуть входити співи хору Лисенка та деклямації. — Вступне слово вголосить П. Бронешкий, голова комітету. — Святкову промову вголосить професор М. Герман. — Реферат по англійськи вголосить молода націоналістка Ева Сорока. — Кінцеве слово вголосить місцевий парох Всеч. о. О. Мишич.

Проситися всіх Українок і Українців міста Честеру, Філадельфії, Вілмінгтона, Ковічівлі і околиці загостити на це свято. Відкиньте на сей день релігійну ріжницю поглядів та прийдіть ушанувати пам'ять тих, що в молодому віці стали оборонцями чести українського війська, що принесли своє життя на жертвник Української Воли.

ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ, ВСІХ ТОВАРИСТВ, БРАТСТВ І СЕСТРИЦТВ В НЬОАРКУ, Н. ДЖ.

відбудеться

КОНЦЕРТ

оперової співачки МАРІЇ СОКІЛ
і композитора-диригента АНТОНА РУДНИЦЬКОГО
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 РОКУ
В СІЧОВІЙ САЛІ, 229 SPRINGFIELD AVENUE, NEWARK, N. J.
Початок в годині 7-мій вечір.
Дохід на „Народню Лічницю” у Львові.

Просимо в той день стриматися від всякого підприємства. Рівнож дається до відома українському загалоу в Ньюарку, що Концерт в честь нашого безсмертного кобзаря Тараса Шевченка відбудеться в неділю, 6-го березня 1938 в Січовій Салі, 229 Springfield Ave., Newark, N. J.

Комітет Українського Народного Дому.

МОЛИТОВНИКИ

Віночок (у білій кавчуковій оправі, з образцем по середині. Малого формату. Для дітей) \$.90
Ангел Хранитель (в гарній чорній полотняній оправі) 1.35
Помилуй нас Боже (в чорній шкіряній оправі) 1.35
Ангел Хранитель (в гарній чорній полотняній оправі) 1.35
Ангел Хранитель (в білій кавчуковій оправі з образцем по середині) 1.70
Бог радість моя (сторін 606. В гарній мягкій чорній опр. 2.00
Бог радість моя (сторін 606. В білій кавчуковій оправі з образцем по середині) 2.50

“СВОБОДА”
81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

— Я постановила собі вийти заміж щойно на двацять п'ятому році життя.
— А коли ніхто не трапиться до того часу?
— То буду мати так довго двацять п'ять літ, поки когось не знайду!

РІДКЕ ЗВІР'Я.

Пані Вільємова Гейл Гаркнес з Нью Йорку приїхала оної з Китаю з малим „пандою”. Цей молодий омак цієї породи має два місяці життя й важить 13 фунтів. Це другий омак цього звіра; перший пані Гаркнес віддала звіринцеві Брукфілда в Шікаго.

WPA ПРОВАДИТЬ КУРСИ АМЕ-РИКАНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

В багатьох місцевостях країни Адміністрація Поступу Праці (WPA) веде курси для чужинців, які хочуть стати громадянами Злучених Держав. Багато тутешніх мешканців, імігрантів з чужих країв, ще досі не набули прав громадянства в Америці через те, що для натуралізації закон вимагає вміння говорити по-англійськи та знання хоч найголовніших постанов американо-американської конституції. Курси, що давали змогу набутти потрібне знання, існували вже давніше, але мусили би бути припинені, якби не підтримка WPA, яка крім того влаштувала ще багато нових таких курсів, що вкупі творять одну галузь її широкого освітнього програми для дорослого населення.

Потреба таких курсів не зменшається, а зростає. В деяких стейтах Закон про Соціальне Забезпечення виключають чужинців від деяких родів допомоги. Нерідко при найманні на роботу в індустріях дають першество робітникам громадянам проти негромадян. З різних причин чужинці-імігранти хочуть натуралізуватися в Америці і зробити повноправними громадянами. В останніх часах зростає скількість аплікацій від кандидатів до громадянства. Багато осіб, які думали, що вони вже застаріли, щоб навчитися мови цього краю, тепер переконуються, що це не така трудність, якої не можна подолати.

Коли до WPA зголошуються люди, які хочуть здобути собі громадянські права, їм передовсім дають усі потрібні інформації щодо натуралізаційного закону та його вимог. Коли треба, допомагають вивчити потрібні аплікації по першій чи другій папері, що

їх вимагає процедура при натуралізації. Курси звичайно вечірні, лекції відбуваються п'ять разів на тиждень, звичайно від 7 до 9 години. Програма навчання не все однакова, але завжди включає англійську мову і відомості про правління Злучених Держав, окремих стейтів, повітів і муніципальностей. Ціль та, щоб ознайомити курсантів з їх майбутньою громадянською відповідальністю, правами і обов'язками.

Про досягнення тих курсів не раз можна бачити звіти в газетах всюди по країні. В багатьох містах відбуваються прилюдні святкові церемонії передачі остаточних громадянських паперів чоловікам та жінкам, що багато їх приготувало до громадянства на таких курсах. При таких святкових нагодах звичайно промовляють адміністратори WPA, конгресмени, сенатори. Часами церемонія включає народні танці різних народностей для зазначення, що нова країна радо приймає нових громадян разом з тою культурою, яку вони сюди з собою привезли.

Є теж окремі курси громадянства для високо освічених людей з чужих країв, які можуть опанувати англійську мову в слові і письмі за кілька тижнів, і таким способом здобувають можливість продовжувати в Америці працю за своїм фахом.

Курси громадянства є звичайно лише початком освіти для своїх дорослих учнів. Звичайно вони хочуть не лиш навчитися читати і писати англійською мовою, але й набути всякого іншого знання з практичними й загальнокультурними цілями. Загальна програма освіти дорослих виходить з того погляду, що з більш освіченої людини буде кращий громадянин країни. Між іншим заходи для загальної освіти дорослих мають також на меті припинити до взаємного порозуміння і кращих відносин у родині, особливо між батьками й дітьми. Хоч людські покоління взагалі і правильно не однаково думають, то найгостріше й найприкріше непорозуміння буває між дітьми, які родились і виростають в Америці, і батьками, що прибули сюди з інших країв.

Досвід курсів, влаштованих WPA, показав, що для багатьох людей, особливо таких, що живуть відокремлено від своїх земляків, вміння говорити й писати по-англійськи було наче новим народженням на світ, дало їм можливість придбати собі нових знайомих і приятелів та ввійти в життя нового краю.

1913 ЮВІЛЕЙНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ 1938

2-го ЛЮТОГО

з нагоди 25-ліття подружжя

ПАВЛА І АНАСТАЗІЇ ГАВРИС

з Брукліна, Н. Й.

засилають їм щирі бажання щастя, здоров'я і мнотих літ.

МАТВІЙ БОДНАР з подругою

і діти: Марія і Олександра

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

КОМІТЕТ ЗБАРАЖАНЬ У НЬО ЙОРКУ

ВЛАШТУЄ

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 5-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 Р.

В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ,

217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

Початок у годині 7-мій вечір. — Вступ 40 центів.

Одні половина доходу з того балу піде на українських інвалідів, а друга половина на освітні цілі в Збаражчині.

Сподіваємось від українського громадянства якомусь ширшого попертя нас в тій справі.

Комітет Збаражан.

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

СЕСТРИЦТВО „ПОКРОВИ“ ПРИ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВІ

В НЬО ЙОРКУ, Н. ДЖ.

ВЛАШТУЄ

ФАРТУШКОВО-КРАВАТКОВИЙ

БАЛЬ-ЗАБАВУ

В СУБОТУ, ДНЯ 5-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 РОКУ

В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВ. ГАЛІ,

675 SO. 19th STREET, NEWARK, N. J.

Початок у 6. годині вечір. — Вступ 25 ц. — Добірна музика.

Хто хоче гарно забавитись, хай приїде на цей баль-забаву. Буде багато несподіванок, з яких прийняті гості будуть напевно вдяковити.

Комітет.

ДАТЕ ДАРУНОК, ЩО ПРИНЕСЕ РАДІСТЬ НЕ ЛИШЕ НА ОДИН ДЕНЬ, АЛЕ НА ЦІЛИЙ РІК

Замовте для приятеля „Свободу“ на рік або пів року. Ми вишлемо перше число на його адресу з окремою карткою, яка повідомить його, що ви замовили для нього „Свободу“ як дарунок. Пишіть до нас тепер.

Піврічна передплата \$3.25

Річна передплата \$6.00

Кожний день ваш приятель буде одержувати „Свободу“ і буде мати гарну пам'ятку з вашої доблесті. Пишіть до:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND STREET, (BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

В однім товаристві розмовляли на тему здеторизованих володарів.

Пан Зіронька, що брав теж участь у дискусії, заперечив:

— Кажуть, що бувший турецький султан оставив 107 дітей і вони тепер скитаються по світі.

— Що ви кажете? 107 дітей? — зітхнула одна жінка. — Бідна мама. . .

Рада.

Професорові тому місяць народився синок. Професор сидить у своєму кабінеті. Нараз входить жінка і каже:

— Не знаю що робити! Дитина не хоче заснути.

Хай рахує до тисячу! — порадив професор.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Початок сесії Лютого.

Нас липівачи в Америці дуже мало: всіх буде яких 10-15 осіб. У сесії ми одержали від комітету будови читальні „Прогресу“ в Ліпаві лист з проханням допомогти їм. Була справжня радість читати про таке завдання і посвятили в ліхних часах люди беруться до роботи. Гаді було відомити допомогу у тій справі, як будова читального дому. Ми зорганізували комітет. Околичні до праці в комітеті згодились наступні три: Іван Кальчук, голова; Олександра Романішин, секретар, і М. Демський, касир. Ми почали роботу, призначували, як дати пошлу на будову. Дотепер комітет влаштував два бали і зібрав на літні добровільні жертви. Першу збірку вилано в сумі \$110, другу в сумі \$25. На руках комітету лишилось ще \$182.02.

Зложили: І. Кальчук \$25; О. Романішин \$20; М. Демський \$15; Воробей Максимів \$6; по \$5: А. Степанович, Ф. Стеніш, Я. Кушнір, А. Демський, Ф. \$3; по \$2: В. Венгер, А. Бурев, С. Рудий, Н. Соротюк; по \$1: С. Корпан, Т. Милик, В. Левинський, П. Грудзіньський, О. Сидик, А. Тачук, Т. Рішай, В. Сока, А. Білоуш, С. Пилипчук, Е. Животко, М. Паузатор, П. Пелья, Я. Мондилья, М. Бельчик, І. Гуз, М. Пізан, Я. Казанський, П. Сивистун, Д. Павлик, Б. Кобзар, П. Гаврис, П. Малицький, І. Шорольда, І. Гулусей, Я. Ліба, І. Завіць, І. Жовнір, Боднар, В. Сабатюк, Божемський, С. Гарасимчук, Н. Кравчук, М. Лович, Л. Боднарчук, С. Бурбан, по 50 ц.: Л. Іронський, В. Лазечко, д-р Л. Мишута, Павчак, М. Кобзистий, І. Драган, Е. Венгер, В. Троїш, В. Возовик, І. Душаненко, І. Кожух, В. Шапалюк, А. Насичин, Я. Гаврилюк, Т. Мартинюк, М. Лавек, Т. Сосик, Д. Рокницький, Г. Ріба, П. Гура, Л. Шур, П. Липка, П. Демчук, А. Дубас, М. Ван, М. Мірні, П. Сивистун, М. Гуз, С. Антонович, В. Грудзіньський, С. Кашин, С. Кафтан, 80 ц., по 75 ц.: С. Чернецький, Д. Паскович; на осіб, які не подали імені \$5.85; по 25 ц.: К. Костів, І. Деревляний, В. Подібний, М. Волчинський, Я. Росик, Ф. Кондратюк, М. Воробей, М. Прищипак, Р. Терлицький, В. Кучма, Ф. Кінаш, С. Шевців, Д. Швейц, О. Світлик, Н. Гайда, І. Карпен, П. Гачарник, М. Теш, І. Дорощ, К. Гура, В. Палайчук, С. Вогац, Л. Брікош, С. Дикий, І. Кубарик, М. Адамів, М. Андрушук, П. Кінаш, С. Музика, М. Барбарич, Ф. Федосин, Ф. Сидор, Лакмиський, Л. Дебак, В. Гончарук, Г. Пилипчук, Г. Лос, К. Міхольський, М. Кінь, М. Шурта, М. Федорак, М. Сякобдзі, Б. Брезінький, Кукурруза, В. Реперонич, І. Лобур, Н. Козар, І. Кур, П. Коваль, Д. Грендус, М. Мельник, П. Корейко, В. Савицький, П. Бойко, Д. Швейц, А. Тин, І. Кур, С. Зборозький, Е. Жигалюк, Д. Костиниш, Е. Лопатенко, С. Кудела, От. Середя, Павло, С. Чосник, І. Вишневський.

По обчисленні цієї лісти наслідок іще одна ліста в сумі \$8. По \$1: Я. Лемчик, С. Седло, М. Маркіс; по 50 ц.: А. Бурчак, В. Левка, Д. Якимів, М. Мазепа, А. Яворський, В. Ганзоп, П. Баховський, Г. Скала, Т. Гвоздик, Р. Релька.

Разом на лісту зібрано \$176.35.

Всім жертводавцям Комітет складає щире подяку.

За Комітет Односельчан з Ліпави: Іван Кальчук, голова; Олександра Романішин, секретар; Михайло Демський, касир.

Члени Українсько-Американського Сингапурського Клубу при церкві Пресв. Троїці на своїх річних зборах 25 грудня м. р. ухвалили дати \$10 на Рідну Школу. Гроші вислали через Об'єднання на призначену ціль.

Уряд.

ПОНІСТАВІ, О.

На Рідну Школу.

ЛУДЛОВ, МАСС.

На Рідну Школу.

Т-во ім. І. Франка, від. 253 У. Н. Союзу в Лудлов, Масс., виславивало з коштами \$9 на Рідну Школу з Рідним Краєм, які вислали через Об'єднання.

І. Пр.

ПОСМЕРТНА ОПОВІСТКА

Байон, Н. Й.

Повідаємо всіх членів і членів відділу 288 У. Н. Союзу, що похорон члениці Союзу Коростинської відбувся в суботу, дня 5-го лютого, в 9-тій годині рано з дому жайбей 1621 1st 8-ма вул.

Кожний член і членів мають явитися на похорон.

Іван Малицький, секр.

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

Закодом Сестр. Пресв. Діви Марії при укр. прав. церкві, 334 1st 14. вул. в НьО Йорку, та сходами артистичного гуртка, буде відіграна оперета в трьох актах

„ЧОРНОМОРЦІ“

В НЕДІЛЮ, 6. ЛЮТОГО (Febr.) 1938 р. в Церковній Галі, 334 1st 14-та вул. По виставі забави з танцями Початок точно в 8-тій год. вечір. Вступ 40 ц. В цій так гарній опереті беруть участь знамітні артисти нашої сцени, а саме: п. Кравець, Е. Жуковський, Шопя, І. Гриняшин, База, Гордешко, Барановська, О. Кузар, Горбаневський, П. Кукура й інші знамітні сили місцевого хору під управою знаного проф. музики Мірона Корикори, та суфлера Мірона Ситницького. Тому приходьте всі на час, бо хто пізно прийде буде жалувати, може втратити багато. За численну участь збори щиро дякуємо. — Комітет Сестрицтва.

УВАГА! БАЙОН, Н. ДЖ.

КОРПОРАЦІЯ УКР. НАР. ДОМУ

В НЕДІЛЮ, 6. ЛЮТОГО 1938

(Sunday, February 6th 1938)

ДО НАРОДНОГО ДОМУ,

33-35 West 19th St., Bayonne, N. J.

В годині 2:30 пополудні.

Уряд Корпорації запрошує на ці збори всіх українських жінок і чоловіків, як рівнож всю українську молодь.

На цих зборах буде привітний о. д-р Клодницький.

Уряд.

„АРМАГЕДОН“

1. Неминуча Катастрофа для Держав Шлого Саїта — 2. Жовта Опасність. 3. Найбільша Саїтова Подія вже наближається.

Ця лекція, з туманими картинками, в українській мові відбувається в НЕДІЛЮ, 6. ЛЮТОГО 1938 в CHAPEL 242 E. 14th St. & 2nd Ave. (2nd floor) New York City.

„Шукайте правди; шукайте спокійності; може хоч ви опіліте в день гніву Господнього.“ — Соф. 2:3.

Запрошуємо всіх. — Вступ вільний.

Е. А. Вест, лектор.

Д-Р З. М. АЛЬТУРЕ

ВІДЕНСЬКИЙ ЛІКАР.

СПЕЦІАЛІСТ ВІД ЖІНОЧИХ НЕДУГ.

Ординує в своїм Інституті при 167 NEW YORK AVENUE, BROOKLYN, N. Y.

Сірчані й навіяні купелі в рематичних недугах. Дієтеричні й інші електричні лікування.

ОПЛАТА УМІРКОВАНА.

Telephone: President 4-4927

Пані (до дівчини, яку хоче прийняти на службу): Добре, я вас прийму. Свідомство маєте добре, та чого ви на останній службі були так коротко?

Дівчина: — Бо пан сказав до мене, раз „мишко“, а його жінка дуже боїться мишей.

І. Пр.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

О ФЕРТА No. 1.

Календар Червоної Калини — 60 ц.

Повна Мала Україна колдирова 50 ц.

Кишенковий Календар — 10 ц.

Все за ОДНОГО долара.

Замовлення разом доларом вишліть в аисти. Адресуйте: 21-33

SURMA

317 E. 14th St., New York, N. Y.

АДВОКАТ.

В. КУЗЬМА

241 SPRINGFIELD AVENUE

над банком Fidelity Union Trust Co.

NEWARK, N. J.

Telephone: BIGELOW 3-7303.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до 12. вечір від 6 до 8, а в неміди рано від 10 до 12.

Даром

МІЛЕРТОН LAXATIVE

Мілертон є прийнятний і легкий до засиння.

Мілертон дає найкращі успіхи, коли його вживається тільки в невинності, а тоді засиняється його або зразу перш ніжним спокійно, або по встановленню. Мілертон не виробляє прищипи.

ОДНА ВЕЛИКА КОРОБКА \$1.00

вистане майже на цілий місяць.

Спеціальний продаж по знижених цінах лише до 25-го лютого 1938

1 коробка 75 ц. 2 коробки \$1.25

3 коробки \$1.75 6 коробок \$3.00

12 коробок \$5.50

Питайте за аліаєм Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишіть до: J. S. MILLER, Inc., Dent, U., P. O. Box 628, Newark, N. J.

МІРОН ЛІТВАН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без ріжниць, як далеко поза НьОйорком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга шпра і чесна. — Office:

383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave., NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОК, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Ludlow 4-2568.

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удерефкер зараджує погребам по ціні так низькій, як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th St., NEW YORK CITY.

Dignified Funerals as low as \$150. Telephone: Orchard 4-8088

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

ДР. ОМЕЛЯН ГАРАСИМ

ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР

853 N. 5th St. Phila., Pa.

ОФІСОВІ ГОДИНИ:

9-11 рано, 2-4 пополудні і 6-8:30 ввечері. В неділю за попереднім умовленням.

Телефон: LOM. 7981.

RAIN-EXPELLER

М'язні болі, спринчені напруження, логісті і працю — скоро минають. Купіть фляшку ще сьогодні. В розмірах 35ц. і 70ц.

WORLD FAMOUS LINIMENT

Тарзан тихцем заповз у колибу, що служила за тюрму. Віп по запаху відразу пізнав, що в середині містяться його вазіри. Підсуюючись до них, він заговорив: „Будьте тихо. Це я, Тарзан!“ Вчувши його голос, вазірам мало що не вискочили серця з грудей. Їм так радісно стало, небовби вони вже були на волі. Але вони сиділи тихо, бо так велів Тарзан.

Далі Тарзан розв'язав їх і дав їм скоро приказ, що робити. Коли до колиби ввійшли три сторожі, Тарзан кинувся на останнього. На двох передніх напав Мувіро з своїми воєками. І Тарзан і вазіри так схопили сторожів, що вони не мали часу ні пснутити. Бо передовсім своїми руками вони схопили їх за роти і не дали крикнути.

Ця операція тривала одну секунду і чорні ще добре самі не покітили, що властиво з ними сталося. Та вазіри тепер справлялися скоро. Мотузками, якими передтим вони самі були пов'язані, тепер вони пов'язали сторожів. А коли і це було зроблено, вони звернулися до Тарзана по дальші прикази. Тепер їх завданням було передістатися крізь огорожу.

Але на їхнє превелике здивування Тарзан замість спрямувати їх до огорожі, сказав їм вести поперед себе ув'язнених сторожів до того місця, де розюшена і п'яна товпа очікувала їх, щоб завдати їм тортури. Чорні ступали слухняно, не знаючи, що він їм планує. Та це був лише підступ, яким Тарзан хотів не тільки увільнитися, але й покорити букенців.

Тарзан тихцем заповз у колибу, що служила за тюрму. Віп по запаху відразу пізнав, що в середині містяться його вазіри. Підсуюючись до них, він заговорив: „Будьте тихо. Це я, Тарзан!“ Вчувши його голос, вазірам мало що не вискочили серця з грудей. Їм так радісно стало, небовби вони вже були на волі. Але вони сиділи тихо, бо так велів Тарзан.

Далі Тарзан розв'язав їх і дав їм скоро приказ, що робити. Коли до колиби ввійшли три сторожі, Тарзан кинувся на останнього. На двох передніх напав Мувіро з своїми воєками. І Тарзан і вазіри так схопили сторожів, що вони не мали часу ні пснутити. Бо передовсім своїми руками вони схопили їх за роти і не дали крикнути.

Ця операція тривала одну секунду і чорні ще добре самі не покітили, що властиво з ними сталося. Та вазіри тепер справлялися скоро. Мотузками, якими передтим вони самі були пов'язані, тепер вони пов'язали сторожів. А коли і це було зроблено, вони звернулися до Тарзана по дальші прикази. Тепер їх завданням було передістатися крізь огорожу.

